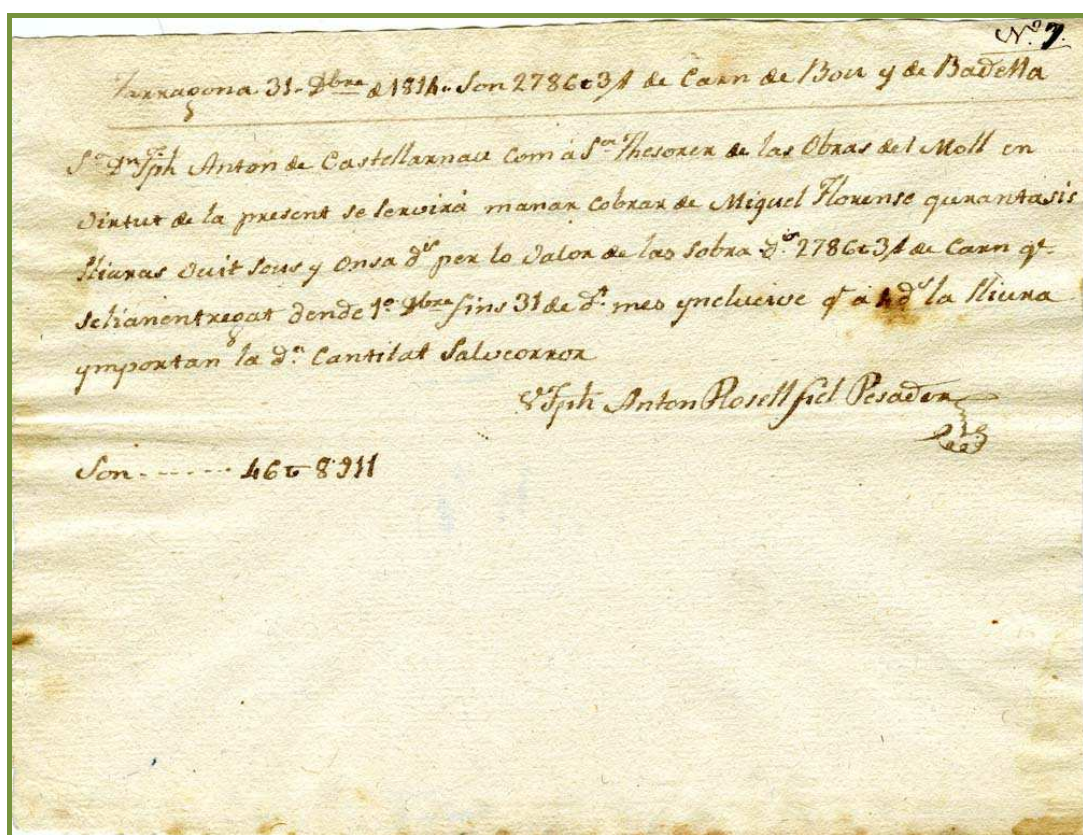

EL DOCUMENT DEL MES ÉS...

Núm. 21, agost 2013

Rebut dels diners lliurats a la Junta d'Obres del Port en concepte de venda de carn de bou i vedella, 31-12-1814

Dades del document

Arxiu del Port de Tarragona (APT). Fons Junta Protectora de les Obres del Port de Tarragona. Rebut dels diners lliurats a la Junta d'Obres del Port de Tarragona en concepte de venda de carn de bou i vedella, 31 de desembre de 1814. Signatura 125.

El context

El mes de gener de 1790 la Junta Suprema de l'Estat aprovava el projecte de reparació del Port de Tarragona seguint les directrius marcades per l'enginyer Juan Ruiz de Apodaca. El 29 de juny del mateix any començaren les obres amb gran incertesa pel poc finançament amb què es comptava.

Deu anys més tard, el mes de novembre de l'any 1800, es creà la Junta Protectora de les Obres del Port de Tarragona per gestionar els cabals i les obres portuàries.

En aquests primers anys es dugueren a terme accions diverses per recaptar els diners suficients perquè les obres avancessin, com ara préstecs i donacions, concessió de títols nobiliaris, rifes, i la imposició d'arbitris.

Un d'aquests impostos recaigué sobre la quantitat de carn que es venia a la ciutat de Tarragona, tot i que també n'hi havia sobre la sal venuda en tot el Corregiment i sobre el peix fresc, que havien de pagar els traginers i els revenedors.

El contingut

El tesorer de la Junta Protectora de les Obres del Port de Tarragona, Josep Anton de Castellarnau, ordena que se li cobrin a Miquel Florense la quantitat de 46 lliures, 8 sous i 11 diners en concepte de la carn, tant de bou com de vedella, que s'ha venut a la ciutat durant el mes de desembre. El document està signat a Tarragona el 31 de desembre de 1814 per Josep Anton Rosell, pesador.

L'arbitri era de 4 diners per lliura de carn venuda i es començà a demanar el seu cobrament l'any 1776 en una petició que l'Ajuntament de Tarragona adreçà al rei Carles III, perquè autoritzés la reconstrucció del Port de Tarragona.

De fet, la venda de carn era un servei municipal explotat en règim de monopoli, compartit amb el capítol de la catedral, que venia de segles enrere, i que podia ser subarrendat, majoritàriament, a mercaders, botiguers i negociants.

La utilitat del document

La construcció del Port de Tarragona de finals del segle XVIII i principis del segle XIX va poder ser realitat gràcies al finançament derivat de la imposició d'arbitris o impostos que gravaven diferents productes d'ús quotidià, i també els que afectaven a les entrades i sortides de mercaderies procedents dels vaixells en les diferents duanes del Corregiment.

L'estudi d'aquests moviments, dels tipus de mercaderia amb què es traficava, la procedència d'aquests productes i la seva destinació, obren un ventall ampli de possibilitats per conèixer els primers anys de les obres portuàries, les vicissituds que van passar els gestors portuaris per tirar-les endavant i el seu reflex en la societat tarragonina, veritable impulsora d'aquestes obres i conscienciada fermament que la prosperitat portuària revertiria en la de la ciutat.